

ninger for Efterkommerne ville minde om den Slægt, som lever for Tiden; men det kan ikke siges om en ganske almindelig Skole for Døvstumme, eller for Blinde, Abnorme og Idioter, saa der finder jeg det naturligt og rigtigt, at man indretter det i enhver Henseende hensigtsmæssigt og godt; men at man, hvad den ydre Udstyrelse angaar, indskrænker sig saa meget som mulig. Jeg vil benytte Leiligheden til at omtale Skolen i Aalborg, som tidligere er nævnt. Det er muligt, at denne Skole er bygget noget dyrere end aldeles nødvendigt; imidlertid mener jeg, at man dog maa lægge Mærke til, at hvad der har fordyret den ikke lidt, er, at man indrettede denne Skolebygning tillige til at optage et stort Bibliotek, det har gjort Skolen ikke lidt dyrere. Endvidere mente man, at naar man nu dog engang anfaa det for nødvendigt, at denne Skole blev bygget, skulde man ogsaa bygge den saa godt som muligt, saa at den kunde svare til Nutidens Fordringer. Det har gjort den noget dyrere, end den maaske kunde være opført for — dog dette skal jeg forlade, det foreligger jo ikke. Jeg vil iøvrigt gjøre en Bemærkning i samme Retning om et andet Punkt. Et ceret Medlem gjorde opmærksom paa, at der i et af mig i Aar forelagt Forslag — ligesom i Fjor — var Tale om at anvende 35 Td. Land til derpaa at bygge monumentale Bygninger for Frederiks Hospital. Det er sikkert; jeg har anmodet det høie Thing om at give mig Lov til at benytte 35 Tdr. Land af Fælleden til derpaa at bygge et nyt Frederiks Hospital, og dette Frederiks Hospital vil komme til at koste henved 6 Mill.; men naar man tror at kunne faae monumentale Bygninger for de 6 Mill., saa maa jeg desværre sige Nej! Saa maa man anvende maaske 2 Mill. til, saa kan man faae monumentale Bygninger; men for 6 Millioner kan man kun faae ganske almindelige simple, velbyggede Bygninger, hvis Indre er indrettet, som det bør være, men ikke paa nogen Maade sløt udstyret, hverken indadtil eller udadtil, — det forfikkere jeg det høie Thing om, og hvis det Udvalg, der er nedsat derom, vil undersøge Sagen nærmere og se paa Tegningerne, vil det se, at der er ikke Tale om noget Monumentalt, hverken som sagt indad eller udadtil.

Jeg kan ikke give nogen Dplysning om, hvorvidt vi her i Landet staa lavere eller højere i Retning af, om der er flere eller færre abnorme Børn. Jeg veed ikke, om vi her ere værre stillede end i andre Lande for Diebliffet. At der i det Hele taget i Antiden af mange Grunde, som jeg ikke nærmere skal komme ind paa — jeg synes ikke det forelig-

ger — kan være en Stigning af abnorme Børns Antal baade her og i andre Lande, og at der i det Hele taget for Diebliffet synes at være nogen Nedgang i den nulevende Slægts Kraft, det veed jeg ikke Grunden til; men i alt Fald mener jeg, det kan ikke nytte at diskutere det her; jeg tror ikke — i alt Fald til jeg bliver bedre oplyst — at vi i saa Henseende ere værre stillede end i det Hele taget de højere civiliserede Dele af Europa. Tillige maa man lægge Mærke til — mindre dog, hvad de Døvstumme angaar, end hvad andre abnorme Børn og særlig Idioter angaar, at naar der nu synes at være forholdsviis flere, end der tidligere var, saa er Sagen den, at nu tager man sig af dem, nu drager man dem frem, nu undersøger man, hvor der er saadanne Menneſter og gjør Noget for dem; i gamle Dage puttede man dem væk, man sørgede knapt for dem, og de døde tidlig; for dem var det maaske ingen Ulykke; men det var ikke humant af Samfundet. Naar de saa havde overlevet de første Livskaar, levede de for sig selv, og Ingen tog sig af dem; derfor vidste man ikke, hvor mange der var. Af denne Grund er det vanskeligt at sige, om vi nu ere særlig slet stillede i den Henseende sammenlignet med tidligere.

D. Christensen: Jeg, tror, at den Slags Lovforslag, som dette Memne omhandler, vist altid ville finde et meget villigt Øre her. Vi have jo den almindelige Praxis her i Salen ved et noget lignende Forhold; det er nemlig Alt, hvad der angaar at redde Skibbrudne. Selv om dette ikke er akkurat det Samme, saa vil Folkethinget dog altid være villigt til at gaa med til at redde, hvad der kan reddes paa dette Omraade; uagtet disse to Forhold ere meget forskellige fra hinanden, saa har de dog det fælles, at de dreie sig om at redde Menneſteliv. Jeg forudsætter som givet, at et Menneſteliv er omtrent Intet værd, naar Menneſtet ikke har sin Fornufts fulde Brug, og derfor søger man dog at gjøre Livet saa lidt ubehageligt som muligt for disse Menneſter. Jeg tror, det er Noget, ethvert civiliseret Samfund sætter Pris paa, og jeg tror, at dette Lovforslag er gaaet frem til det Bedre. Jeg skal ikke komme ind paa Enkelthederne ved dette Forslag. Jeg tror, det er saa godt gjenmeentænt som muligt, men derfor kan man dog ikke være sikker paa, at det er naaet til Fuldkommenhed. Men der er dog en ganske almindelig Ting, jeg gjerne vil sige til den erede Minister, som ikke kommer Sagens Realitet ved, men som man ser ligeledes gjør sig gjældende paa mange forskellige Steder paa andre Omraader. Det